

til den højtærede Minister, gaaende ud paa, at Afdelingerne maatte faa Myndighed til at trække Godtgørelsen ind og atter give Mundering in natura, hvis det viste sig, at vedkommende ikke opfyldte de Betingelser, som Afdelingerne maatte stille til Paaklædningen, og ligeledes at de vedkommende Underofficerer fik Lejlighed til, hvis de ønskede det, at gaa tilbage igen og modtage Munderingen in natura. Denne Henstilling har jeg lovet at gøre paa min ærede Nabos Begne, og hertil skal jeg saa indskrænke mig.

Krigsministeren (Bahnsen): I Anledning af den foreliggende Sag skal jeg her kun ganste kort udtale, at jeg kan slutte mig til den Udvidelse, Udvalget søger at give Lovforslaget igennem de stillede Ændringsforslag. Jeg er ikke ganste overbevist om, at det i det hele er nogen stor økonomisk Fordel for Underofficererne, som de opnaa der ved; men jeg indrømmer, at det kan være et billigt Ønske hos den solide, dygtige Underofficer, at han selv kan faa Lov til at sørge for sin Mundering paa den Maade, der ligger til Grund for dette Lovforslag, og dette, som jeg mener berettigede Ønske vil jeg ogsaa gerne imødekomme, men det ligger i Sagens Natur, hvad jeg her bestemt skal udtale, navnlig efter den Henstilling, som den ærede Ordfører gjorde til mig paa et andet Medlems Begne, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at de Bestemmelser, der ville blive truffene for at gennemføre dette Lovforslag, ville blive af en saadan Bessaffenhed, at Afdelingerne ville være i Stand til, naar en Underofficer misbruger den Bemhyndigelse, han har faaet til selv at holde sig med Klæder paa en saadan Maade, at han bliver saa slet paaklædt, at han stader Tjenesten, da at tage denne Bemhyndigelse fra ham, ligesom jeg ogsaa anser det for selvfølgerligt, at de samme Bestemmelser ville gaa ud paa at den Underofficer, der skulde ønske at træde tilbage under de gamle Forhold, vil faa Lov dertil. Jeg skal dernæst ganste kort berøre Distinktionsspørgsmaalet, som den ærede Ordfører tidligere har bragt frem og nu igen her omtalte. Jeg vil da sige det samme som tidligere, at jeg for saa vidt ikke tillægger det nogen meget stor Vægt, om Underofficerernes Distinktioner ere paa Skuldrene eller paa Ermerne. Vi have haft dem paa Ermerne i en lang Række af Aar; derfor er der Grund til at blive ved med dette, naar der ikke paavises bestemt Anledning til at gaa bort derfra. Men skulde det fremtræde som et stærkt, gennemgaaende Ønske, at der sker Forandring, og skulde det finde Tilslutning

hos Afdelingerne og de militære Myndigheder, saaledes at de kunde anbefale, at der skete saadanne Forandringer, skal jeg som Krigsminister ganste vist ikke noget imod det. Jeg vil gerne have baade at Distinktionerne skulde være saa hensigtsmæssige som muligt, og at de skulde tilfredsstille dem, som høre dem, saa meget som muligt. Det, der har ligget til Grund for de Forandringer, som Krigsministeriet i de senere Aar har gjort med Hensyn til Officerernes Distinktioner, er netop dette at imødekomme et Ønske hos dem, som man troede at kunne gøre uden Skade for Tjenesten. Skulde der fremkomme saadanne bestemte Udtalelser fra Underofficererne, og skulde de blive støttede fra Afdelingerne saaledes, at man kunde sige, at der tjenstlig ikke foreligger noget, der forhindrer fra at gaa bort fra den gamle traditionelle Maade at anbringe Distinktionerne paa, skal jeg ikke sætte mig derimod.

Ordføreren (N. Jensen): Ja, det glæder mig at høre denne Udtalelse fra den højtærede Krigsminister, fordi jeg føler mig overbevist om, at saadanne Ønsker næres af største Delen af Underofficererne, og jeg har det Haab, at det ogsaa maa lykkes at faa denne Sag gennemført, og jeg ved, at de vilde glæde sig den Dag, det sker.

Maas jeg sige i Anledning af den højtærede Ministers Svar paa den Henstilling, jeg gjorde paa min Nabos Begne, at jeg har Haab om, at det ikke skal blive ret mange Underofficerer, som det, naar de først have 16 eller 8 Aars Hæderstegn, skal blive nødvendigt at fratage Slidpengene og anstafte Mundering til. Jeg tror, at naar man har naaet den Alder og faaet det Hæderstegn, vil man være ude over Børnearene og nok holde sig ordentlig paaklædt. Jeg tror da, at dette Forslag vil være et Skridt ad den Vej, der vil føre til Forbedring — om den end kun bliver lille — i Underofficerernes Aar og skal gentagende anbefale dets Vedtagelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

I første Linie udgaar „og“, og i Stedet for sættes „“, og i samme Linie efter Nomertal II. indstyttes: „Sergenter og lige stillede med Hæderstegn.“

vedtoges uden Afstemning.